KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/1277

av den 29 juli 2019

om upphävande av genomförandebeslut 2012/630/EU om erkännande av Kanadas rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ([1]), särskilt artikel 5.6, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009 ges kommissionen befogenhet att anta beslut om likvärdighet och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de kreditvärderingsinstitut som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som härrör ur den förordningen och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i det tredjelandet. För att anses vara likvärdiga ska de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna minst uppfylla de villkor som anges i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009.

(2) Den 5 oktober 2012 antog kommissionen genomförandebeslut 2012/630/EU ([2]) och konstaterade att dessa tre villkor var uppfyllda och ansåg att Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar för kreditvärderingsinstitut var likvärdiga med de krav i förordning (EG) nr 1060/2009 som gällde vid den tidpunkten.

(3) Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar uppfyller fortfarande de tre villkor som ursprungligen fastställdes i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 ([3]) om kreditvärderingsinstitut infördes ytterligare krav på kreditvärderingsinstitut som är registrerade i unionen och som gör den rättsliga och tillsynsmässiga ordningen strängare för dessa kreditvärderingsinstitut. Dessa ytterligare krav omfattar rättsligt bindande regler för kreditvärderingsinstitut om kreditutsikter, hantering av intressekonflikter, krav på konfidentialitet, kreditvärderingsmetodernas kvalitet samt redovisning och offentliggörande av kreditbetyg.

(4) Enligt artikel 2 andra stycket punkt 1 b i förordning (EU) nr 462/2013 gäller de ytterligare kraven när det gäller att bedöma huruvida tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar är likvärdiga från och med den 1 juni 2018.

(5) Den 6 juli 2017 offentliggjorde den kanadensiska tillsynsmyndigheten ett ”Tillkännagivande med föreslagna ändringar av det nationella instrumentet 25–101 avseende utsedda kreditvärderingsinstitut”, där det angavs att dessa ändringar var nödvändiga för att återspegla nya krav för kreditvärderingsinstitut i EU för att unionen ska kunna fortsätta att erkänna det kanadensiska regelverket som likvärdigt för tillsynsändamål i unionen.

(6) Mot denna bakgrund begärde kommissionen den 13 juli 2017 råd från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (*Esma*) om likvärdigheten av de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i bland annat Kanada med dessa ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013 och dess bedömning av den väsentliga betydelsen av eventuella skillnader.

(7) I sin tekniska rådgivning som offentliggjordes den 17 november 2017, angav Esma att Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ram för kreditvärderingsinstitut skulle innehålla tillräckliga bestämmelser för att uppfylla de ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013 om den föreslagna regeländringen genomfördes i lag före den 1 juni 2018.

([1]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

([2]) Kommissionens genomförandebeslut 2012/630/EU av den 5 oktober 2012 om erkännande av Kanadas rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 278, 12.10.2012, s. 17).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 av den 21 maj 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 146, 31.5.2013, s. 1).

(8) Den 29 mars 2018 meddelade den kanadensiska tillsynsmyndigheten på sin webbplats att den fortfarande överväger de synpunkter som inkommit under kommentarsperioden, och planerar att skjuta upp ändringarna av NI 25–101 till ett senare datum under 2018. Den kanadensiska tillsynsmyndigheten har dock informerat kommissionens avdelningar om att det för närvarande finns planer på att ändra det nationella instrumentet 25–101 avseende utsedda kreditvärderingsinstitut, utan att ange några nya tidsangivelser. Den bedömning som ligger till grund för detta beslut bortser följaktligen från alla förväntade ändringar.

(9) Genom förordning (EU) nr 462/2013 infördes en definition av kreditutsikter i artikel 3.1 w, och förordning (EG) nr 1060/2009 utvidgar nu vissa krav som gäller kreditbetyg till att omfatta även kreditutsikter. Den kanadensiska ramen erkänner inte kreditutsikter som en separat och åtskild post från ett kreditbetyg, även om det finns vissa hänvisningar till åtgärder, yttranden och rapporter som är tillräckligt breda för att inkludera kreditutsikter på implicit basis.

(10) I syfte att stärka uppfattningen av kreditvärderingsinstitutens oberoende i förhållande till kreditvärderade enheter, utvidgas genom förordning (EU) nr 462/2013 artiklarna 6.4, 6a och 6b i förordning (EG) 1060/2009 reglerna om intressekonflikter till att omfatta dem som orsakas av aktieägare eller delägare som innehar en betydande ställning inom kreditvärderingsinstitutet. Den kanadensiska ramen är inte lika detaljerad eller föreskrivande som unionssystemet. Även om det finns ett allmänt krav på att utforma rimliga interna mekanismer vars tillräcklighet och effektivitet skulle övervakas och utvärderas för att hantera eventuella brister, finns det inget så detaljerat eller uttryckligt krav på att hantera intressekonflikter med avseende på betydande aktieägare. Följaktligen finns det inget förbud mot att utfärda ett kreditbetyg för en enhet om en styrelseledamot i kreditvärderingsinstitutet, eller en aktieägare som innehar mer än 10 % av aktierna eller rösträtterna i kreditvärderingsinstitutet, innehar mer än 10 % av aktierna i den värderade enheten. Det finns inte heller något förbud mot att en fysisk eller juridisk person som innehar mer än 5 % av aktierna eller rösträtterna i ett kreditvärderingsinstitut tillhandahåller konsult- eller rådgivningstjänster till en enhet som värderas av det kreditvärderingsinstitutet.

(11) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs nya bestämmelser för att säkerställa att konfidentiell information endast används för ändamål som rör kreditvärderingsverksamhet och skyddas mot bedrägeri, stöld eller missbruk. För detta ändamål föreskrivs i artikel 10.2a i förordning (EG) nr 1060/2009 att kreditvärderingsinstitut ska behandla alla kreditbetyg, kreditutsikter och därmed förknippad information som insiderinformation fram till offentliggörandet. Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar innehåller en definition av insiderinformation, men kreditbetyg och tillhörande information erkänns inte automatiskt som sådan.

(12) Förordning (EU) nr 462/2013 syftar till att öka graden av transparens och kvalitet för kreditvärderingsmetoder. Genom den förordningen införs i avsnitt D del I punkt 3 i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 en skyldighet för kreditvärderingsinstitut att ge en värderad enhet möjlighet att ange eventuella sakfel före offentliggörandet av kreditbetyget eller kreditutsikterna. Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar innehåller ett krav på att ett kreditvärderingsinstitut ska informera en värderad enhet, utan att specificera om det gäller kontorstid, om den kritiska information och de huvudsakliga överväganden som ligger till grund för kreditbetyget innan det offentliggörs, även om ingen tidsram har fastställts inom vilken den kreditvärderade enheten ska svara.

(13) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs skyddsåtgärder i artikel 8.5a, 8.6 led aa och ab och 8.7 i förordning (EG) nr 1060/2009 för att säkerställa att ändringar av kreditvärderingsmetoder inte leder till mindre rigorösa metoder. Även om Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar kräver att kreditbetyg utfärdas i enlighet med metoder som är rigorösa, systematiska, kontinuerliga och föremål för validering, finns det inget uttryckligt krav på att ändringar av kreditbetyg utfärdas i enlighet med offentliggjorda metoder. Kreditvärderingsinstituten är inte skyldiga att samråda med marknadsaktörerna om att ändra eller korrigera fel i sina metoder. Det finns inte heller något uttryckligt krav på att underrätta tillsynsmyndigheten, andra myndigheter eller berörda enheter om fel i en metod som skulle kunna påverka dess kreditbetyg.

(14) Genom förordning (EU) nr 462/2013 skärps kraven på presentation och offentliggörande av kreditbetyg. I enlighet med artikel 8.2 och avsnitt D del I punkt 2a i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 ska ett kreditvärderingsinstitut låta offentliggörandet av kreditvärderingsmetoder, modeller och grundläggande antaganden åtföljas av tydlig och lättbegriplig vägledning, som förklarar alla antaganden, parametrar, begränsningar och eventuella osäkerheter kring de modeller och värderingsmetoder som används i kreditvärderingsprocessen. Enligt Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar finns det inget strikt krav på att säkerställa att lämplig vägledning åtföljer en åtgärd och metod för kreditvärdering. Det finns inte heller något uttryckligt krav på att ett kreditvärderingsinstitut i kreditbetyget ska framhålla att kreditbetyget är institutets åsikt och att detta är tillförlitligt i begränsad utsträckning.

(15) I syfte att stärka konkurrensen och begränsa omfattningen av intressekonflikter inom sektorn för kreditvärderingsinstitut, införs genom förordning (EU) nr 462/2013 ett krav i avsnitt E del II i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 om att de avgifter som kreditvärderingsinstitut tar ut för kreditbetyg och stödtjänster bör vara

icke-diskriminerande och grundas på faktiska kostnader. Den kräver att kreditvärderingsinstitut offentliggör viss finansiell information. Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar innehåller inga systematiska krav på kreditvärderingsinstitut att tillhandahålla prissättningsstrategier varken till tillsynsmyndigheten eller till de värderade enheterna, även om tillsynsmyndigheten kan begära denna information vid utredningar. Dessutom finns det inget krav på att de avgifter som tas ut av kunderna ska vara kostnadsbaserade och icke-diskriminerande.

(16) Mot bakgrund av de faktorer som granskats uppfyller Kanadas rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte alla de villkor för likvärdighet som fastställs i artikel 5.6 andra stycket i förordning (EG) nr 1060/2009. Dessa kan därför inte anses vara likvärdiga med de rättsliga och tillsynsmässiga ramar som fastställs i den förordningen.

(17) Genomförandebeslut 2012/630/EU bör därför upphöra att gälla.

(18) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut 2012/630/EU ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande